ஞானபாநு.

VOL - 1. தொகுதி - க. | FEBRUARY 1914. பிரமாதீசஹ மாசிமீ | No - 11. பகுதி - 11.

இறவாமை.

தாயுமானவர் வாழ்த்து.

"வானைப் போல வளைந்து கொண்டா னந்தத்
தேனைத் தந்தெனைச் சேர்ந்து கலந்த மெய்ஞ்
ஞானத் தெய்வத்தை நாடுவன்; நானெனும்
ஈனப் பாழ் கெட என்று மிருப்பனே"—

தாயுமானவர்.

என்று மிருக்க வுளங்கொண்டாய்
இன்பத் தமிழுக் கிலக் கியமாய்
இன்று மிருத்தல் செய்கின்றாய்
இறவாய் தமிழோ டிருப்பாய் நீ,
ஒன்று பொருளஃ தின்பமென
உணர்ந்தாய் தாயு மானவனே,
நின்ற பரத்து மாத்திரமோ?
நில்லா இகத்தும் நிற்பாய் நீ.

சி. சுப்பிரமணிய பாரதி.

ஸ்ரீமத் விவேகானந்த ஸ்வாமிகள் எழுதிய கடிதம்

(பிரம்ஹஸ்ரீ ராமச்சந்திர சாஸ்திரிகள் மொழி பெயர்த்தது)

பாரிஸ்

9-9-1895

அரிய:—

*** பாதிரிகளுடைய மூடத்தனத்தை நீங்கள் அவ்வளவு ஜாக்கிரதையா யெடுத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்பதைப்பற்றி நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்............,நான் கண்டிப்பாக ஹிந்துக்கள்

மாதிரியே சாப்பிட வேண்டுமென்று இந்தியா தேசத்து ஜனங்கள் விரும்பினால், எனக்கு ஒரு சமையற்காரனையும் அவனை வைத்துக் கொள்வதற்குப் போதுமான பணத்தையும் அனுப்பி வைக்கும்படி தயவு செய்து அவர்களிடத்தில் சொல். ஒரு அணுவளவு கூட உண்மையான உதவியின்றிவருகின்ற இந்த அற்ப உபதேசம் எனக்குச் சிரிப்பை உண்டாக்குகின்றது. ஆனால், நான் சந்நியாசியினுடைய இரண்டு பெரிய நியமங்களாகிய இந்திரிய நிக்கிரகம், வறுமையநுபவித்தல் என்னும் இவற்றினின்றும் எப்பொழுதாவது தவறி விட்டேன் என்று பாதிரிகள் கூறுவார்களாயின் அவர்கள் பெரும் போய்யர்கள் என்று அவர்களிடத்திலேயே சொல். என்ன குற்றத்தை என்னிடத்தில் அவன் கண்டானென்றும் அவனுக்குச் சொன்னவர்கள் எவர் என்றும் (என்மீது குற்றங்களைச் சுமத்தியுள்ள) அந்த பாதிரிக்கு நீ விவரமாய் எழுதிக் கேள்; அப்பொழுது சங்கதிகள் எல்லாம் வெளியாய்விடும்.

என் சங்கதியோ, நன்றாய்க் கவனித்துக் கொள், நான் ஒருவருடைய சொற்படி நடப்பவன் அல்ல. ஜீவித காலத்தில் என் காரியத்தை நான் அறிவேன்; என்னைப் பற்றி ரகஸ்யம் ஒன்றும் இல்லை. நான் இந்தியாவிற்குப் போலவே உலகத்துக்கும் உரியவன்; அதைப்பற்றிப் புரட்டு இல்லை. என்னால் முடிந்தவரையில் நான் உங்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறேன். இப்பொழுது உங்களுக்கு நீங்களே உதவி செய்துகொள்ள வேண்டும். எந்த தேசம் என்னைப் பிரத்தியேகமாகத் தனது என்று கூற முடியும்? நான் எந்த ஜன சமுகத்திற்காவது அடிமையா? ஏ! நம்பிக்கையற்ற நாஸ்திகர்களே! போதும்! போதும். முட்டாள் தனமாக இனிப் பிதற்றவேண்டாம்.

கடினமாக வேலை செய்து கிடைத்த பணத்தையெல்லாம் கல்கத்தாவிற்கும் சென்னைக்கும் அனுப்பியிருக்கின்றேன்; இவ்வளவும் செய்த பின்னர், இவர்களுடைய மூடச் சொற்களையும் கேட்க வேண்டுமாம்! உங்களுக்கு வெட்கமாயில்லையா? நான் அவர்களுக்கு எவ்விதத்தில் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்? அவர்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தை ஒரு சிறிதேனும் கவனிக்கிறேனா? அல்லது, அவர்கள் குற்றங் கூறுகிறார்களென்று பயப்படுகிறேனா? எனது புத்திரனே! நான் ஒரு

ஆச்சரியமான மனிதன்; நீகூட இன்னும் என்னை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உங்கள் வேலையைச் செய்யுங்கள்; வேலை செய்ய முடியா விட்டால், நிறுத்திவிடுங்கள்; ஆனல் உங்களுடைய மூடத்தனத்தினுல் என்னைத் தொந்திரவு செய்ய முயற்சி செய்யாதீர்கள். மனிதன் அல்லது தேவதை, அல்லது பிசாசு இவற்றை யெல்லாம் பார்க்கிலும் ஒரு பெரிய சக்தியை எனக்குப் பின்னுல் நான் பார்க்கிறேன். எனக்கு ஒருவருடைய உதவியும் தேவையில்லை. என் ஜீவிதகாலம் முழுதும் பிறருக்கு நான் உதவி செய்துகொண்டே யிருக்கிறேன்..............தங்களுடைய தேசத்தில் இதற்கு முன் எப்பொழுதுமே உற்பவித்திராத புருஷோத்தமன், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய வேலையை முன் கொண்டு வருதற்குச் சிறிது பணம்சேகரிக்க அவர்களால்முடியாது; ஆனல் அவர்களோ, எவருக்கு அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லையோ, எவர் அவர்களுக்குத் தன்னுலானதெல்லாம் செய்தாரோ, அவருக்குஉபதேசம் செய்யவிரும்பி உளறிக் கொட்டுகிறார்கள்! அத்தகைய நன்றி கெட்ட உலகம்!

படிப்பு மிகுந்துள்ள ஹிந்துக்களுக்குள் நீங்கள் பார்க்கிறபடி, நான் ஜாதித் துவேஷத்தினுல் கட்டப்பட்டு மூடபக்தி மிகுந்து இரக்கம் மிகுந்து, முகஸ்துதி மலிந்து நாஸ்திகக்கோழையாக ஜீவித்து மரிப்பதற்கே பிறந்திருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறீர்களா? நான் கோழைத் தனத்தை வெறுக்கிறேன். பயங்காளிகளிடத்திலும் ராஜரீக மூடத்தனத்திலும் எனக்குக் காரியம் ஒன்றும் இல்லை. எவ்வித ராஜாங்க விஷயத்திலும் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஈஸ்வரனும் சத்தியமுமே உலகில் ராஜவிஷயங்கள்; மற்றவையெல்லாம் அற்பமே.

நான் நாளையதினம் லண்டன்மா நகர் செல்கின்றேன். * * *

உங்களையாசீர்வதிக்கின்ற

விவேகாநந்தர்.

ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி விவேகாநந்தருடன் சம்பாஷணை.

1. இங்கிலாந்து தேசம் இந்தியாவை முன்னேற்றத்திற் கொண்டுவருமா ?

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:—ஆங்கிலேயரால் ஒரு பொழுதும் முடியாது. வளர்ச்சி உள்ளிருந்து உண்டாகவேண்டும். இந்தியா தேசமானது தனது மோட்சத்தைத் தானே தேடிக்கொள்வதற்கு உதவி செய்தலே இங்கிலாந்தினால் கூடுமானது. இன்னொருவருடைய சொற்படி உண்டாகும் விருத்தியெல்லாம் எனது அபிப்பிராயத்தில் பிரயோசனமற்றவையே. அடங்கி நின்று செய்கிற வேலையானது எவ்வளவு உயர்ந்ததாயிருந்த போதிலும் அது தாழ்மையையே அடையும், தாழ்மையையே கொடுக்கும்.

2. எந்த ஜனசமுகமாவது யுத்தத்தில் கீர்த்திபெற்ற தன்மையில்லாமல், பெருமையடைந்திருக்கிறதா?

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:—ஆம். சீன தேசம் பெருமையடைந்திருக்கிறது. மற்ற தேசங்களுக்குள் நான் சீனதேசத்திலும் யாத்திரை செய்திருக்கிறேன். நாம் தற்காலத்தியவை என்று சொல்லுகின்ற அநேக தந்திரங்களும் வழிகளும் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக சீனதேசத்தில் அப்பியசிக்கப்பட்டு வந்தன.

3. ஜப்பான் திடீரென்று பெருமையடைந்ததின் ரகஸ்யம் என்ன ?

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:— ஜப்பானியர்களுக்குத் தங்களிடத்துள்ள நம்பிக்கையும் அவர்களுக்குத் தங்கள் தேசத்தின் மீதுள்ள ஆசையுமே. உங்களுக்குள் தங்களுடைய தேசத்தின் பொருட்டுத் தங்களுடைய எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்யத்தயாராயிருக்கிற மனிதர்கள் உண்டாகும் பொழுது, கள்ளங்கபடற்ற உண்மையான மனிதர்கள் உண்டாகும் பொழுது, இந்தியா தேசம் எல்லா விதத்திலும் பெருமையடையும். தேசத்தைச் செய்பவர்கள் மனிதர்களே. தேசத்தில் என்ன இருக்கின்றது? ஜப்பானியர்களுடைய ஜனசமுக மார்க்கத்தையும் ராஜரீக மார்க்கத்தையும் நீங்கள் கற்றுக்கொண்டால், அவர்களைப் போலவே

நீங்களும் பெருமை யடைவீர்கள். ஜப்பானியர்கள் தங்களுடைய தேசத்தின் பொருட்டு எதையும் தியாகம் செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் பெருமை பெற்ற ஜனங்களாய்விட்டனர். ஆனால் நீங்கள் அப்படியில்லை, உங்களால் அப்படியிருக்க முடியாது; உங்களுடைய சொந்தக் குடும்பங்களுக்காகவும் உடைமைகளுக்காகவும் மாத்திரம் நீங்கள் எதையும் தியாகம் செய்கிறீர்கள்.

4. இந்தியா ஜப்பானைப் போலாக வேண்டும் என்பது தங்களுடைய விருப்பமா ?

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:—நிச்சயமாய் இல்லை, இந்தியா இருக்கிற மாதிரியே இருக்கவேண்டும். இந்தியா ஜப்பானைப் போலவாவது அல்லது எந்த ஜனசமூகத்தைப் போலவாவது எப்படி ஆகமுடியும்? சங்கீதத்தைப் போலவே, ஒவ்வொரு ஜனசமுகத்திலும் ஒரு முக்கியமான பல்லவி, மற்றெல்லாம் சுற்றிவரும்படி ஒரு மத்தியக்கொள்கையுண்டு. ஒவ்வொரு ஜனசமூகத்திற்கும் ஒரு முக்கிய கொள்கையுண்டு; மற்றவை யெல்லாம் இரண்டாந்தரமே. ஆகையால், இந்தியா ஜப்பானைப் போலிருக்க முடியாது. இந்தியாவின் முக்கிய கொள்கையோ மதம். ஜனசமூகச் சீர்திருத்தம் இன்னும் மற்றெல்லாம் இரண்டாந்தரமே. 'ஹிருதயம் உடைகிற' பொழுது, எண்ணங்கள் பிரவாகமாக உண்டாகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தியாவினுடைய ஹிருதயம் உடைய வேண்டும்; பின்னர் ஆத்ம ஞானப்பிரவாகம் உண்டாகும். இந்தியா இந்தியாவே. நாம் ஜப்பானியர்களைப் போலிருக்கவில்லை. ஹிந்துக்களாயிருக்கிறோம். இந்தியாவின் காற்றும் கூட சுகத்தைக் கொடுக்கத்தக்கது. நான் இங்கு இடைவிடாமல் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்; இந்த வேலையினிடையில் நான் சுகமடைகிறேன். ஆத்மார்த்தமான வேலையினாலேயே நாம் இந்தியாவில் சுகம் அடையக் கூடும். உங்களுடைய வேலை இங்கு ஜட சம்பந்த முள்ளதாயிருந்தால், நீங்கள்—நீரிழிவு! வியாதியினால் இறக்கிறீர்கள்.

5. அமெரிக்காவில் தங்களுடைய முதல் அநுபவங்கள் என்ன ?

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:—முதலிலிருந்து கடைசிவரையில் மிகவும் நன்மையாகவே யிருந்தது. பாதிரிகளையும் கோயில் ஸ்திரீ

களையும் தவிர, அமெரிக்கர்கள் உத்தம குணங்களமைந்தவர்கள், அன்பு நிறைந்த ஹிருதயம் உடையவர்கள், தயாள குணமுள்ளவர்கள், நல்லவர்கள்.

6. தாங்கள் கூறுகிற இந்த "கோவில் ஸ்திரீகள்" யார்?

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:—ஸ்திரீ ஒரு புருஷனை யடைவதற்குத் தன்னாலான மட்டும் முயற்சி செய்யும் பொழுது, அவள் கடற்கரையிலுள்ள விநோத ஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் போய், ஒரு மனிதனைப் பிடித்துக்கொள்வதற்கு எல்லா விதத்தந்திரங்களையும் செய்கிறாள். தன்னுடைய முயற்சிகளில் தவறிவிடும் பொழுது, அவள்,அமெரிக்காவில் சொல்லுகிறபடி 'கிழட்டுப் பெண்' ஆகிய, கோவிலில் சேர்ந்து கொள்கிறாள். இந்த 'கோயில் ஸ்திரீகள்' பயங்கரமான மதவைராக்கிய முள்ளவர்கள்.

7. இந்தியாவின் பொது ஜனங்களைப் பற்றித் தங்களுடைய அபிப்பிராய மென்ன ?

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:—நாம் மிகவும் எளியவர்கள்; நம்முடைய பொது ஜனங்கள் உலக விஷயங்களைப்பற்றி ஒன்றும் அறியாதவர்களா யிருக்கிறார்கள். நமது பொது ஜனங்கள் மிகவும் நல்லவர்கள்; ஏனென்றால் இங்கு வறுமை குற்றம் இல்லை. நமது பொது ஜனங்கள் கொடூர முள்ளவர்களல்ல. எனது உடைகாரணமாக மாத்திரம் அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் நான் அநேகம் தடவைகளில் கல்லாலடிக்கப்படும் தறுவாயிலிருந்தேன். ஆனால் இந்தியாவில் விநோதமான உடையின் நிமித்தம் ஒருவன் கல்லாலடிக்கப்பட்டானென்று நான் கேட்டதேயில்லை. மற்ற ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நமது பொது ஜனங்கள் ஐரோப்பியப் பொது ஜனங்களைப் பார்க்கிலும் நாகரிகத்தில் எவ்வளவோ உயர்ந்தவர்கள்.

8. இந்தியா மேன்மை யுறுவதற்குத் தாங்கள் செய்ய உத்தேசித்திருப்ப தென்ன.

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:— ஜனசமுகத்தின் முக்கியமான பாவம் பொது ஜனங்களை அலட்சியம் செய்ததாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்; நாம் தாழ்மை யடைந்திருப்பதன் காரணங்களுள் இது ஒன்று. இந்தியாவின் பொது ஜனங்கள் மறுபடியும் நன்றாய் கல்வியில் விருத்தி யடைகிறவரையில், நன்றாய்ப் போஷிக்கப்படு

கிறவரையில், நன்ருய்க்கவனிக்கப்படுகிறவரையில் ராஜாங்க விஷயங்கள் எவ்வளவாயினும் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்கள் நம்முடைய படிப்புக்குப் பணம் கொடுக்கிருர்கள், அவர்கள் நம்முடைய கோயில்களைக் கட்டுகிருர்கள்; ஆனல் இவற்றிற்குப் பதிலாக அவர்கள் மிதியும் உதையும் பெறுகிருர்கள். அவர்கள் நமக்கு அநேகமாய் அடிமைகளாயிருக்கிருர்கள். நாம் இந்தியாவை மேன்மைப் படுத்தவேண்டினல், நாம் அவர்களுக்காக வேலை செய்யவேண்டும். பாலியர்களைப் பிரசங்கிகளாகப் பழக்குவிக்கும் பொருட்டு, ஒன்று சென்னையிலும் ஒன்று கல்கத்தாவிலுமாக இரண்டு வித்தியா சாலைகள் ஸ்தாபிக்க விரும்புகிறேன். கல்கத்தா வித்தியா சாலையை ஸ்தாபிப்பதற்கு என் கைவசம் பொருள் இருக்கின்றது. என் காரியத்திற்கு ஆங்கிலேயர்கள் நிதி கொடுத்து உதவுவார்கள்.

பால்யர்களிடத்தில், தற்காலத்தியவர்களிடத்தில் எனக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது. அவர்களிடத்திலிருந்தே எனது வேலைக்காரர்கள் உண்டாவார்கள். அவர்கள், சிங்கங்களைப்போல, வேண்டியன முழுமையும் வேலை செய்வார்கள். நான் எண்ணத்தை ஏற்படுத்தி, எனது ஜீவித காலத்தை அதற்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் ஜயம் அடையாமற் போவேன் ஆயின், எனக்குப் பின் என்னிலும் பெரியோர் எவரேனும் வேலை செய்தற்கு வருவார்கள்; நான் பாடுபடுவதில் திருப்தியடைவேன். நீங்கள் முக்கியமாய்ச் செய்யவேண்டிய விஷயம் யாதெனில், பொது ஜனங்களுக்கு அவர்களுடைய பாத்தியதைகளைக் கொடுக்கவேண்டியதே. உலகத்தில் உயர்ந்த மதம் உங்களுடையதாயிருந்தும் நீங்கள் சாரமற்ற சக்கைளாலும் அறிவின்மையாலும் பொது ஜனங்களைப் போஷிக்கிறீர்கள். என்றும் வற்ருத, இன்பகரமான ஊற்று உங்களிடத்தில் ஊறிக்கொண்டிருந்தும், நீங்கள் அவர்களுக்குச் சாக்கடைத் தண்ணீரைக் கொடுக்கிறீர்கள். உங்களுடைய சென்னையில் பி. ஏ. பரீட்சையில் தேறியிருக்கும் ஒருவன் ஒரு தாழ்ந்த ஜாதியானைத் தொடாவிட்டாலும் அவனிடத்திருந்து தனது கல்விக்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராயிருக்கிருன். ... ...

....

மற்ற தேசங்களின் ஜனங்களுடன் நம் தேசத்துப் பொது ஜனங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நமது ஜனங்கள் தேவதைகள். வறுமை ஒரு குற்றமாகப் பாவிக்கப் படாத தேசம் இது ஒன்றுதான். நமது ஜனங்கள் மனத்திலும் சரீரத்திலும் அழகாயமையப் பெற்றவர்கள்; ஆனால் நாம் அவர்களை வெறுத்து வெறுத்து, அவர்கள் கடைசியில் தங்களில் தாமே நம்பிக்கையை இழந்து விட்டார்கள். தாங்கள் பிறவியிலேயே அடிமைகள் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். அவர்களுக்கு அவர்களுடைய பாத்தியதைகளைக் கொடுங்கள், அவர்களுடைய பாத்தியதைகளின் மேல் நிற்கட்டும்.

9. தாங்கள் மிஸஸ் பெஸண்டைப் பற்றியும் அவருடைய கொள்கைகளைப்பற்றியும் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?.

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:—மிஸஸ் பெஸண்டு மிகவும் நல்ல ஸ்திரீ. நான் லண்டன்மா நகரில் அவளுடைய சபையில் பிரசங்கித்தேன். அவளைப்பற்றி எனக்கு நேரே அதிகமாகத் தெரியாது. நமது மதத்தைப்பற்றி அவளுக்குள்ள அறிவு மிகவும் சொற்பம்; இங்கும் அங்குமாக அவள் சிறு சிறு துண்டுகளைப் பொறுக்குகிறாள்; நமது மதத்தை நன்றாய்ப் படிப்பதற்கு அவளுக்கு நேரமேயில்லை. அவள் மிகவும் உண்மையுள்ள ஸ்திரீ யென்று, அவளுடைய கொடிய விரோதியும் ஒப்புக் கொள்வான். இங்கிலாந்து தேசத்தில் பேசுவதில் அவளே பிரக்கியாதி பெற்றவள். அவள் சந்நியாசினி. ஆனால் மகாத்துமாக்களிடத்திலும் 'குட்ஹூமி'களிடத்திலும் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை.

10. விதவா விவாக விஷயத்தைப் பற்றித் தங்களுடைய அபிப்பிராய மென்ன?

ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்:—விதவைகளுக்கு கிடைக்கிற புருஷர்களுடைய தொகையினால் நிச்சயிக்கப்படுகிற நம்பிக்கையையுடைய ஒரு ஜன சமுகத்தை நான் இனிமேல் பார்க்கப் போகிறேன்.

பகவத்கீதை.

(ஸ்ரீ சரஸ்வதியார் மொழிபெயர்த்தது).

4-ம் அத்தியாயம்.

பகவான் சொல்லுகிறார்:—

(1) இந்த அழிவற்ற யோகத்தை நான் விவஸ்வானுக்குச் சொன்னேன். விவஸ்வான் மனுவுக்குத் தெரிவித்தான்; மனு இக்ஷ்வாகுவுக்குக் கூறினன்.

(2) இங்ஙனம் பரம்பரையாக இதை ராஜரிஷிகள் அறிந்திருந்தனர். பரந்தபா, இந்த யோகம் காலப் பெருக்கத்திலே நஷ்டமாயிற்று.

(3) பழமையான இதே யோகத்தைத் தான் இன்று நான் உனக்குக் கூறினேன்; நீ எனது பக்தனும், நண்பனும்என்பதைக் கருதி. இஃது ரஹஸ்யங்களில் உயர்ந்தது.

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்:—

(4) நீர் பின்னே பிறந்தவர். விவஸ்வான் முன்பு பிறந்தவன். ஆதியில் நீர் இதைக் கூறினீரென்று நான் எப்படி நம்புவது?

பகவான் சொல்லு கிறார்:—

(5) எனக்குக் கழிந்த பிறப்புக்கள் பல. உனக்கும் அப்படியே: நான் அவற்றை யெல்லாம் அறிவேன். பரந்தபா! நீ அவற்றை அறியமாட்டாய்.

(6) நான் பிறப்பிலாதவன், அழிவற்ற ஆத்மா, வஸ்துக்களுக் கெல்லாம் ஈசன்; ஆயினும் எனது ப்ரக்ருதியிலேபொருந்தி, எனது மாயையால் பிறவியடைகின்றேன்.

(7) எப்போ தெல்லாம் தர்மம் அழிவெய்தியதால் அதர்மம் ஓங்குமோ அப்போதெல்லாம் நான் தோன்றுவேன்.

(8) நல்லோரைக் காப்பதற்கும், தீயோரை அழிப்பதற்கும், அறத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் நான் யுகந்தோறும்பிறக்கின்றேன்.

(9) எனது தெய்விக மாகியபிறப்பையும் தொழிலையும்எவன் உட்கருத்தின்படி அறிகின்றானோ, அவன் உடலை விட்டு நீங்கிய பின், அர்ஜுனா, மறுபிறப்படைவதில்லை. என்னை அடைகின்றான்.

(10) விருப்பமும் அச்சமும் சினமும் கழிந்து, என்மயமாகி, என்னைச் சார்ந்தோர் பலர்; ஞானத்தவத்தினால் மாசு நீங்கினாரென யாயினோர்.

(11) யார் என்னை எங்ஙனம் வேண்டுகின்றனரோ, நான் அவர்களை அங்ஙனமே ஆதரிக்கிறேன். எங்கும் மனிதர்கள் செல்லும் வழி, பார்த்தா! எனது வழியே.

(12) செய்கைகளில் வெற்றியை விரும்புவோர் இங்கு தேவதைகளை வேட்கின்றனர். மனிதருலகில், தொழிலினின்றும் வெற்றி மிக விரைவிலே விளைகிறதன்றோ?

(13) குணங்கள், தொழில்கள், இவற்றின் பிரிவுப்படி நான் நால்வருண-நெறியைப் படைத்தேன். செயலின்றி, அழிவின்றி, இருக்கும் யானே அதனைச் செய்தோனென்று தெரிந்து கொள்.

(14) என்னைத் தொழில்கள் தீண்டுவதில்லை. தொழிற் பயனில் எனக்கு விருப்பமில்லை. இங்ஙனம் என்னை அறிவோன் தொழில்களால் கட்டுண்பதில்லை.

(15) இவ்விதமான அறிவுகொண்டே முன்னைய முமுக்ஷுக்கள் தொழில் செய்தனர். ஆதலால், நீயும் முன்னோர் முன்பு செய்த படி தொழிலையே செய்க.

(16) எது கர்மம், எது அகர்மம் என்பதில் கவிகள் கூட மயங்குகின்றனர். நினக்குக் கர்மத்தைச் சொல்லுகின்றேன். அதையறிந்து தீமையினின்று விடுபடுவாய்.

(17) கர்மம் இன்னது, விகர்மம் இன்னது, அகர்மம் இன்னது என்பவற்றைப் பகுத்தறிய வேண்டும். ஆழமுடையது கர்மத்தின் போக்கு.

(18) கர்மத்தில் அகர்மத்தையும், அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்பவனே அறிவுடையோன்; எல்லாத் தொழிலும் செய்து கொண்டிருப்பினும் அவன் யோகியே யாவான்.

(19) எவனுடைய முயற்சிகள் யாவும் விருப்பத்தால் அமைக்கப்படாதன? ஞான நெருப்பிலே எரியுண்ட கர்மங்கள் செய்வோனாகிய அவனையே அறிஞர் பண்டிதனென்பர்.

(20) தொழிலின் பயனிலே பற்றின்றி, எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன், சார்பில்லாதிருப்போன்;—தொழிலிலே அகப்படினும் அவன் ஒன்றும் செய்யாதவனேபோல்வான்.

(21) ஆசையற்றவன், சித்தத்தையும் ஆத்மாவையும் வசப் படுத்தியவன், எவ்வகை இரவுமில்லாதான், உடலால் மட்டுமே தொழில்கள் செய்வோன் தவறடைவதில்லை.

(22) தன்படியே வரும் லாபத்தில் மகிழ்பவனாய் இரட்டைகள் கடந்தவனாய், பொறாமை நீங்கி, வெற்றியிலும் தோல்வியிலும் ஒன்று போலவே யிருப்போன் தொழில்கள் செய்யினும், கட்டுப்படுவதில்லை.

(23) பற்று நீங்கி, முக்தனாய், ஞானத்தில் நிலைத்த சித்தமுடையவனாய், வேள்வியாகத் தனது உலகத் தொழில்களை யெல்லாம் செய்வோனுடைய செய்கையனைத்தும் கரைந்து போய் விடுகிறது. (அவனைக்கட்டுப் படுத்துவதில்லை.)

(24) பிர்மமே அர்ப்பணம்; பிர்மமே ஹவிஸ்; பிரமமே அக்னி; பிரமமே ஹோமம் செய்வது. செய்கைகளனைத்தும் பிரமத்திலேயே நிற்பதைக் காண்போன் பிரமத்தையே அடைவான்.

(25) வேறு சிலயோகிகள் தேவ-யக்ஞத்தை வழிபடுகின்றனர், பிறர் அறிவு-நெருப்பிலே வேள்வியை ஹோமஞ்செய்யும் வேள்வி புரிகின்றனர்.

(26) ஸம்யமம் என்ற நெருப்பிலே செவிமுதலிய புலன்களைச்சொரிவோர் சிலர்; வேறுசிலர் இந்திரிய - நெருப்புக்களிலே ஒலிமுதலிய இந்திரிய - விஷயங்களைச் சொரிகின்றனர்.

(27) அறிவினால் கொளுத்துண்ட ஆத்ம-ஸம்யோகம் என்ற நெருப்பிலே வேறுசிலர் எல்லா இந்திரியத் தொழில்களையும் உயிர்த்தொழில்களையும் சொரிந்து வேள்விபுரிகின்றனர்.

(28) வேறு சிலர் செல்வத்தால் வேள்விசெய்வோர், தவத்தால் வேள்வி செய்வோர், யோகத்தால் வேள்வி செய்வோர், கல்வியால் வேட்போர், ஞானத்தால் வேட்போர், யதிகள், துணிந்த விரதமுடையார்.

(29) இன்னும் சிலர் அபாநத்தில் ப்ராணனையும், சிலர் ப்ராணனில் அபாநத்தையும் ஆஹுதி புரிந்து ப்ராணாபாந வழிகளைக் கட்டி ப்ராணாயாமத்தை வழிபடுகின்றனர்.

(30) மற்றுஞ்சிலர், உணவை அளவு ப்டுத்தி ப்ராணனைப் ப்ராணனிலேயே ஆஹுதி செய்கின்றனர். இவரனைவரும் வேள் வியறிந்தோர். வேள்வியால் அழுக்கற்றோர்.

(31) வேள்வியில் மிஞ்சிய அமுதை உண்போர் என்றுமுள்ள பிர்மநிலையை அடைகின்றனர். குருகுலத்தில்சிறந்தவனே! வேள்வி செய்யாதவனுக்கு இவ்வுலகமேயில்லை; அவ்வுலகமேது?

(32) இங்ஙனம் பலவித வேள்விகள் பிர்மத்தின் வாயில்பரப் பப்பெற்றன-இவையெல்லாம் தொழிலிலே பிறந்தன என்றுணர் ந்து விடுபெறுவாய்.

(33) பரந்தபா! பொருளால் வேள்வி செய்வதினும், அறி வால் வேள்விசெய்தல் சிறந்து. கர்மங்களெல்லாம், பார்த்தா! முழு வதும் அறிவிலே தான் வந்து முடிகின்றன.

(34) அந்த அறிவை ஆசானிடத்தே வினுவாலும்பணிவிடை யாலும் தெரிந்துகொள். உண்மைகண்ட ஞானிகள் உனக்கு ஞானங் கூறுவர்.

(35) அந்த அறிவை அடைந்து விட்டால்,பாண்டவா! பிறகு இங்ஙனம் மயக்கமுற மாட்டாய். அதினின்றும் எல்லா உயிர்களை யும் தன்னிடத்தே காண்பாய்; எனவே என்னிடத்திற் காண் பாய்.

(36) பாவிகளெல்லோரிலும் நீ உயர்ந்த பாவியாயினும், அப் பாவத்தையெல்லாம் ஞானத் தோணியாலேயே கடந்துவிடலாம்.

(37) ஸமித்துக்கட்டைகளை நெருப்பு எங்ஙனம் சாம்பலாக்கு கிறதோ, அங்ஙனமே அறிவுத்தீ வினைகளையெல்லாம் சாம்பலாக்கி விடுகின்றது,

(38) சுத்தம் செய்யும் பொருள், ஞானத்தைப் போல் இவ் வுலகில் வேறொன்றில்லை. யோகத்திலே வெற்றியடைந்தவன் காலத்திலே அதனைத் தன்னிடம், தானே, காண்பான்.

(39) சிரத்தை யுடையவன் அறிவு பெறுகின்றான். புலன் களைக் கட்டியவனும் அப்படியே. அறிவுபெற்றபின் விரைவாகவே உயர்ந்த சாந்தியடைகிறான்.

(40) அறிவில்லாதவன், சிரத்தை யில்லாதவன், ஐயந் தீராத வன்-அழிகின்றான், ஐயந்தீராதவனுக்கு இவ்வுலகமில்லை; பரலோக மில்லை; இன்பமில்லை.

(41) யோகத்தால் செயல்களைத் துறந்தவன், அறிவினால் ஐயத்தைப் பிளந்தவன், தன்னைத்தான் உடையவன் - அவனை தனஞ்சயா! தொழில்கள் கட்டுப்படுத்துவ தில்லை.

(42) ஆதலால் அஞ்ஞானத்திலே பிறந்து உனது நெஞ்சில் குடியிருக்கும் இந்த ஐயத்தை, ஆத்மாவின் ஞானவாளினால் வீசி யெறிந்துவிட்டு, யோகத்திலே நிலைகொள். பார்த்தா! எழுந்து நில்.

சத்திய மார்க்கம்.

ஸ்ரீமான் சிவசுப்ரமணியம் அவர்கள் மொழி பெயர்த்தது.

(தொடர்ச்சி)

பழய புராணங்களில் அட்லாண்டா என்பவளைப் பற்றி ஓர் மிகவும் அழகிய கதை உண்டு. அட்லாண்டா என்பவள் ஒரு பலசாலியுடன் ஒரு பந்தய ஓட்டம் ஒடும்படி நேர்ந்தது. அவள் யாருக்கு முந்தியும் ஓடிவிடுவாள். ஒருவரும் அவளை ஓட்டத்தில் ஜெயிக்க முடியாது. ஆனால் ஒருவன் தனது இஷ்ட தேவதையாகிய பிரகஸ்பதியிடம் சென்று அட்லாண்டாவுக்கு முன்பு ஓடி அவளை ஜெயிப்பதற்கு ஓர் தந்திரம் போதிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டான். பிரகஸ்பதி, இவர்கள் ஓடும்படியான மார்க்கத்தில் தங்கக் கட்டிகளை அங்கங்கே போட்டு வைக்கும்படி ஓர் தந்திரம் சொல்லிக் கொடுத்தது. தேவதைகளிலெல்லாம் சிறந்த ஓர் தேவதையினிடமிருந்து கிடைத்த ஓர் வரத்தினால் இந்த அட்லாண்டா பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் ஒப்புவமையற்ற பலத்தையும் வேகத்தையும் அடைந்திருந்தாள். ஆனால் பிரகஸ்பதி பக்தன் பிரகஸ்பதி கூறியபடியே செய்துவிட்டு அட்லாண்டாவிடம் வந்து தன்னுடன் பந்தயம் இட்டு ஓடும்படி அவளை அழைத்தனன். இருவரும் ஓடத் துவக்கினர். இம்மனிதன் சுபாவத்திலேயே அட்லண்டாவைவிட மிகவும் பலயீனமானவன்; ஆதலால் அட்லாண்டா ஓர் நிமை நேரத்தில் அவனுக்கு முந்தி ஓடிவிட்டாள். ஆனால் அவன் அவள் கண்களுக்கு புலப்படாமலிருக்க, அட்லாண்டா வழி நெடுகக் கிடக்கப்பட்ட பொற் கட்டிகளைக் கண்டு பொறுக்கத் தொடங்கினள். அவள் இங்ஙனம் பொறுக்கிக் கொண்டிருக்கை

யில் அவன் அவளை முந்திவிட்டான். மறுபடியும் மார்க்கத்தின் இடது புறத்தில் ஓர் பொற்கட்டி யிருப்பதை அவள் கண்ணுற்று அதையெடுக்கச் சென்றாள், இதற்குள்ளாக அம்மனிதன் அவளை முந்திவிட்டான். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அவனுக்கு முந்தி யோடி, அங்கு சில பொற் கட்டிகளைக் கண்டனள், அவைகளை பொறுக்கும் பொருட்டு அவள் குனிந்து நிற்க, அம்மனிதன் அவ ளுக்கு முந்திவிட்டான். இம்மாதிரியே இருவரும் ஒருவருக் கொருவர் முன்னும் பின்னும் பின்னும் முன்னுமாக ஓட்டம் முடி யும் பரியந்தம் ஓடினர். அட்லாண்டா மிகவும் பாரமான பொற் சுமையைத் தூக்கிக்கொண்டு அவனுக்கு முந்தி ஓடக்கூடாமல்போ கவே, அம்மனிதனே அட்லாண்டாவை ஜெயித்தனன. அட்லாண் டாசம்பாதித்த தங்கக் குவியலெல்லாம் அவளைஓட்டத்தில்ஜெயித்த மனிதனுக்கே சேர்ந்துவிட்டன. அவளும் அம்மனிதனுக்கே சொந்தமாயினள். சத்தியமார்க்க மாகிற நீதி வழியில் நடக்க விரும்புகிற பெரும்பான்மையோரும் அவ்வண்ணமே யிருக்கின் றனர். சத்திய மார்க்கத்தில் நீ நடக்கத் துவங்கும் காலத்தில் நின்னைச் சுற்றிலும் பலவிதமான தாழ்ந்த வஸ்துக்களையும் உலக விஷயத்தூண்டுதல்களையும் நீ பார்க்கலாம். அவைகளைப்பொறுக்கி யெடுப்பதற்கு நீ குனிவாய். ஆ! இவ்வுலக சுகங்களை, இவ்வுலகத் தூண்டுதல்களை அனுபவிப்பதற்கு நீ வணங்கின நிமிஷமே நீ பின் நின்றுவிடுகிறாய். நீ பந்தய ஓட்டத்தை இழந்து தாமதப்பட்டுக் கீழே விழுந்து விடுகிறாய். நீ எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டு நினது மார்க்கத்தை பயங்கரப் படுத்திக்கொள்கிறாய். ஜாக்கிரதை! உலகப் பற்றைப்பற்றி, ஜாக்கிரதை. ஜாக்கிரதை! லோகாயதத் தைப்பற்றி ஜாக்கிரதை. நீ சத்தியத்தை அடையும் அதே காலத் தில் உலக சுகங்களை அனுபவிக்கவும் முடியாது. நீ சத்தியானுப வத்தை அடைந்தால் உலக சுகங்களை அனுபவிக்க முடியாது என்று ஆன்றோர் உரைக்கின்றனர். உலகசுகங்களை அனுபவித் தால் சத்தியவஸ்து நினது பிடியினின்றும் நழுவும், சத்தியம் உனக்கு முன்பு ஓடிப்போய்விடும். அநேகர் இராமனிடத்திற்கு வந்து எங்களுக்கு ஞானனுபவம் வேண்டுமென்று கேட்கின்ற னர். நீங்கள் இங்கிமிடத்திலேயே ஞானனுபவிகள் ஆகக் கூடும்; பற்றுதல்களை நீக்கிவிடுங்கள், பகையையும் பொறாமையையுங்களைந் தெறியுங்கள். பொறாமை என்பது யாது? பகை என்பது யாது?

தலை கீழாக ர்ற்றப்பட்டப் பற்றுக்களே யாகும். சில வஸ்துக்களி னிடத்துள்ள பற்றுதல்களினுலேயே சிலரை நாம் பகைக்கிறோம். நமது புத்திரர்கள், நமது சகோதரர்கள், நமது புருஷர்கள் முதலானவர்களை எங்ஙனம் நீக்கிவிடுவது என்று நீ கேட்கலாம். இது தான் நீ செய்யவேண்டிய வேலை. எப்படி எவ்விதம் என்பதே உன்னுடைய வேலை; ஆனால் உண்மை யாதெனில், சத்திய வஸ்து அல்லது ஈஸ்வரனை நினது பிதாவாகவும் நினது மாதாவாகவும், நினது பாட்டனாகவும், நினது குறியாகவும் நினது வீடாகவும் நினது செத்துக்களாகவும் நினக்கு அனைத்து மாகவும் பாவித்துக்கொள்; ஒவ்வோர் வஸ்துவி னிடத்திலிருந்தும் நினது பற்றுதல்களை யெல்லாம் பிரித்து, நினது தெய்வீகத்துமாகிற, ஒரேசத்தியமாகிற, ஒரே விஷயமாகிற ஒரே வஸ்துவினிடத்தில் ஓர் முகப்படுத்திக்கொள். அப்பொழுதே இவ்விடத்திலேயே நீ ஞானுநுபவியாய் விடுவாய்.

இந்திய பாஷையில் ஓர் அழகிய பாடல் உளது. அதை இங்கு படிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்பாடலின் சாராம்சம் யாதெனில், தீரனாகிய பிரகலாதன் தனது சத்தியானுபவத்திற்குத் தடையாய் நின்றதனது பிதாவை வெறுத்து விட்டதைப்போல சத்தியமார்க்கத்தில் இடையூறு செய்வது பிதாவாயிருந்தபோதிலும் அவரைமிதித்து மேலேறி கடந்து செல்வாய், என்பதே. நின்து மாதா உனது சத்தியானுபவத்திற்குத் தடையாயிருந்தால் அவளை வெறுத்துவிடு. உன்பெற்றோர்களின் நிமித்தம் உண்மையை நேசி. நினது சத்தியமார்க்க யாத்திரையை எவ்வளவு தூரம் தடைசெய்யாம லிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு மட்டும் உன் பெற்றோர்களை நேசித்துகஸ்ணியதை செய்து கனப்படுத்து. நினது சகோதரன் நினது சத்தியானுபவ மார்க்கத்தில் இடையூறாய் இருப்பானாயின், விபீஷணன் செய்ததைப்போல உதறிவிடு. நினது சத்தியானுபவ மார்க்கத்தில் நினது மனைவி இடையூறாயிருந்தால் பர்த்திருஹரியைப்போல் அவளைத்தள்ளிவிடு. நினது சத்தியானுபவமார்க்கத்தில் உனது புருஷன் இடையூறாயிருந்தால் மீராசெய்ததைப்போல் அவனை அகற்றி விடு. நினது ஆசாரியர், மதபோதக்ர்சத்தியானுபவமார்க்கத்தில் தடையாயின் பீஷ்மரைப்போல் அவரையும் வெறுத்துவிடு, ஏனென்றால் உனது உண்மையான பந்து, நினது அந்தரங்க ஆப்தன் சத்தியம், சத்தியமேயாகும்.

மற்றபந்துக் களனைவரும், மற்ற மித்திரர்க ளனைவரும் ஒரேநாள் இருந்து விட்டு ஓடப்பட்டவர்களே: ஆனால் சத்தியவஸ்து உன்னுடன் சதா இருக்கிறது. சத்தியமே உனது வாஸ்தவமான ஆத்மா; சத்தியம் உனது பெற்றோர்களைப் பார்க்கிலும் உனக்கு அதிகம் நெருங்கியிருக்கிறது; உனக்கு சத்தியம், உனது மனைவி, குழந்தைகள், சிநேகிதர்கள் இவர்க ளனைவரையும் பார்க்கிலும் சமீபத்ததாயிருக்கிறது. அரசர்கள், பெற்றோர்கள், குழந்தைகள், பிதாமாதா முதலிய எல்லோரையும் காட்டிலும் சத்தியவஸ்துவைமிகவும் மேன்மைபாராட்டு.

(தொடரும்).

ஓர் உத்தமபுருஷரின் உபதேசம்.

உன்னிடத்தில் அன்பு இருக்கிறதா?—நீசர்வசக்தன். நீ பூர்த்தியாக ஸ்வயநன்மையற்று இருக்கிறாயா? நீதடைப்படாதன்.

* * * *

எளியவர்களிடத்திலும் தாழ்ந்தவர்களிடத்திலும் மாணபரியந்தம் கூட இரக்கம்வைத்தல்—இதுவே எமது கொள்கை.

* * *

உனது ஜீவிதகாலமோ மிகக்கொஞ்சம்;உலக வீணத் தன்மைகளோ அழிவுறுவன; ஆனால் எவர்கள் மற்றவர்கட்காக ஜீவிக்கின்றனரோ அவர்களே ஜீவிக்கின்றனர். மற்றவர்கள் உயிரோடிருக்கினும் இறந்தவர்களே.

* * *

எளியவர்களிடத்திலும், பலஹீனர்களிடத்திலும், வியாதியஸ்தர்களிடத்திலும் யாவன் ஒருவன் சிவத்தைப் பார்க்கிறானோ, அவனே சிவத்தை உண்மையாகப் பூஜிப்பவன்; ஒருவன் விக்கிரகத்தில் மாத்திரம் சிவத்தைப்பார்ப்பானாயின், அவனது பூஜை துவக்க மாத்திரமாம். எவனொருவன் ஒரு ஏழையினிடத்தில் சிவத்தைப்பார்த்து அவ்வேழைக்கு ஊழியம் செய்து உதவிசெய்கிறானோ அவனிடத்தில்—கோவில்களில் மாத்திரம் சிவத்தைப் பார்க்கிறமனிதனிலும்—சிவசொரூபமாகிய ஈஸ்வரன் அதிகமாக ஆநந்திக்கின்றார்.

* * *

நாம் நம்மைச் சுற்றிலும் எங்கும் பார்க்கின்ற விராட்டாகிய ஈஸ்வரனைப்பூஜிக்காமல், வேறு எந்த வீண்தேவதைகளைப் பூஜிப்பீர்கள்?

* * *

ஒருபுத்தர் வெளியிற் றோன்றுவதற்கு முன்பு, எத்தனைபுத்தர்கள் இறக்கின்றனர்? எனக்கு ஈஸ்வரனிடத்தில் நம்பிக்கையுண்டு; எனக்கு மனிதனிடத்தில் நம்பிக்கையுண்டு; துன்புறுபவர்கட்குத் துணைபுரிவதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு; மற்றவர்கட்குப் பணிவிடை செய்யும்பொருட்டு நரகினுக்கும் செல்வதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு.

* * * *

வினா.—நான் எப்பொழுது வீடு அடைவேன்?

விடை:—"நான்" என்றதை விட்டபொழுது.

* * *

"யான்" என்பதும் "எனது" என்பதும் அஞ்ஞானம். "நீ" என்பதும் "உனது" என்பதும் ஞானம்.

* * *

எனதுமதம் நினைத்தற்கரிய நினைப்பை நினைப்பதும் செல்ல முடியாதவழியிற் செல்வதும் வசனாதீதமான உலகத்தைப் பற்றி வசனிப்பதுமேயாம்.

* * *

இந்திய ஜனசமுகத்தைக் கொல்ல முடியாது. அது (இந்திய ஜனசமுகம்) மரணரஹிதமாய் நிற்கின்றது; ஆத்மவஸ்து அஸ்திவாரமாயுள்ள வரையில் அது அங்ஙனமே நிற்கும். அவர்கள் (இந்தியஜனசமுகத்தார்) ஏழ்மையடைந்து வறுமையினாற் பீடிக்கப்பட்டுப் பிச்சைக்காரர்களாயிருக்கலாம், ஒருவேளை எக்காலத்திலும் அவர்கள் அழுக்கு நிறைந்தவர்களாயும் (பார்வைக்கு) அருவருக்கத்தக்கவர்களாயும் ஆகலாம்; ஆனால் அவர்கள் அவர்களுடைய ஈஸ்வரனை விடாதிருப்பார்களாக, அவர்கள் தாங்கள் மகரிஷிகளின் சந்ததியார் என்பதை மறவாதிருப்பார்களாக.

* * *

லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் பசியினாலும் அறிவின்மையாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறவரையில், அவர்களுடைய செலவில் படிப்பிக்கப்பெற்றும் அவர்களைப்பற்றிச் சிறிதும் கவனியாதிருக்கிற ஒவ்வொருமனிதனையும் ஒரு விஸ்வாசகாதகனாக நினைக்கின்றேன்.

* * *

எளியவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள், அறிவீனர்கள்—இவர்கள் உனது ஈஸ்வரனாயிருக்கட்டும்.

* * *

எனது பக்திக்காவது முக்திக்காவது நான் எள்ளளவும் லட்சியம் செய்கிறதில்லை. பிறருக்கு நன்மைசெய்யும் பொருட்டு லட்சக்கணக்கான நரகங்கட்குப் போகவும் விரும்புகிறேன்—அது எனது தர்மம். இப்பெரியகாரியத்தில் உதவிசெய்பவனே,உண்மையிற் பாக்கியவான்.

* * *

யாவனொருவன் எளியவரிடத்தும் அறிவீனரிடத்தும்,தாழ்ந்தோரிடத்தும் அநுதாபம் காட்டுகிறானோ, (யாவனொருவன்)ஹிருதயம் நின்று போகும்வரையில், மூளை மயக்கமுறும்வரையில், தனக்குப் பித்துப்பிடித்து விடுமென்று அவன் நினைக்கிறவரையில் அநுதபிக்கின்றானோ, அவனே உயிர் வாழ்கின்றான். அப்பொழுது சகாயம், சக்தி, நிகரற்றவல்லமை இவைகள் உண்டாகும்.

* * * *

எவருடைய ஹிருதயம் எளியவர்களின் பொருட்டு ரத்தம் பொழியுமோ அவரையே நான் மஹாத்மா எனக்கூறுகின்றேன். (எளியவர்களின் பொருட்டு ரத்தம் பொழிதல்) இல்லாவிடில், அவன் துராத்மாவே.

* * *

எனது ஜீவிதம் மனுஷவர்க்கத்தினுடைய பலிபீடத்தில் பலியாகும் நந்நாள் எந்நாளோ?.

* * *

நான் எவருடைய வேலைக்காரனுமன்று; ஈஸ்வரனுடைய பணியாளனுமன்று, ஆனால் நான் பிறருக்குத் தொண்டு புரியும் புண்ணியவான்கட்கே வேலையாளன்.

ஜோடிமோதிரம்.

பிரம்ஹ ஸ்ரீ தி. ராமஸ்வாமி அய்யங்காரவர்கள் எழுதியது.

பூந்தோட்டத்தினிடையே ஒரு லதா மண்டபத்தில் இருவர் நின்று கொண்டிருந்தனர். அபொழுது அகண்டமான நீலக்கடல் மிகவும் புராதனமாகிய தாம்ரலிப்த நகரத்தில் மோதிக் கொண்டிருந்தது. அலைமோதுகிற ஒலிமிகவும் மெதுவானது. தாம்ரலிப்தத்தின் கோடியில் சமுத்திரக்கரையில் ஒருவிசித்திரக்கட்டடம் இருந்தது. அதனருகே ஒருதோட்டத்தில் மிகஅழகான ஒரு "பங்களா" இருந்தது. கட்டடம், தோட்டம், பங்களா, இவைகளெல்லாம் தனதாஸர் என்ற ஒரு செட்டியுடையது. செட்டியின் பெண் ஹிரண்மயி தான் லதாமண்டபத்தில் நின்று கொண்டு ஒரு இளவயதுப்பிள்ளையுடன் வார்த்தை சொல்லிக்கொண் டிருக்கிருள்.

ஹிரண்மயிக்குக் கலியாணம் பண்ணுகிறவயதுக்குக் கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாகிவிட்டது. அவள் "தனக்குப் பிடிச்ச புருஷன்வரணும்" என்று பதினொருவது வயதுமுதல் விடாமல் ஐந்து வருஷம் கடல்தெய்வத்துக்குப் பூஜை செய்து கொண்டு வந்தாள். ஆனல் அவள் மனோதம் வீணாய்ப் போகவில்லை. ருதுவானபெண் ஏன்தனியாக இந்த இளைஞனோடு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிருள் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். ஹிரண்மயி நான்கு வயது குழந்தையாக இருந்தாள். அப்பொழுது இவனுக்குவயது எட்டு. இவன் தகப்பனர் சசிகுமார செட்டி, தனதாஸருடைய பக்கத்து வீட்டுக்காரர். அதினல் இரண்டு குழந்தைகளும் சிறுபிராயத்தில் சேர்ந்து விளையாடுவது வழக்கம். சசிகுமாரர் வீட்டிலேயோ அல்லது தனதாஸர் வீட்டிலேயோ ஸதாகாலமும் ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரிகிறதில்லை. இப்பொழுது யுவதியின் வயது பதினறு. இளைஞனுக்கு இருபது இருந்தாலும் இருவருக்குள்ளுமிருந்த குழந்தைப்பழக்கத்தின் தொடர்பு மாறவில்லை. அதற்கு ஒருதடைதான் ஏற்பட்டது. இவ்விருவருக்கும் விவாகம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்று தக்கபிராயத்தில் இருவருடைய தகப்பன்மாரும் நிச்சயித்தார்கள். கலியாணத்திற்கு நாள் முதற்கொண்டு வைத்தாய்விட்டது. திடீரென்று ஹிரண்மயி தகப்பனர்

"நான் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுக்கமாட்டேன்" என்றுசொல்லிவிட்டார். அதற்கப்புறம் ஹிரண்மயி புரந்தரனைச் சந்தித்ததேயில்லை. இன்றைக்குப் புரந்தரன் மிகவும்மன்றாடி ஒரு விசேஷவார்த்தை இருக்கிறதென்று அவளை லதாமண்டபத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுவந்தான். லதாமண்டபத்திற்கு வந்து, "என்னை ஏன் அழைத்துக்கொண்டுவந்தாய்? நான் இனிமேல் குழந்தையில்லை. மேலும் தனியாக இந்த இடத்தில் இப்பொழுது உன்னைச் சந்திப்பது நன்றாயிராது. இனிமேல் என்னைக் கூப்பிட்டால் நான் வரமாட்டேன்" என்று சொன்னாள்.

பதினாறு வயதுப்பெண் சொல்லுகிறாள் "நான் இனிமேல் குழந்தையில்லை" என்று. இது ரொம்ப ருசியானவார்த்தை. ஆனால் அந்த ரஸத்தை அனுபவிக்கக் கூடிய மனிதர் அங்கே யாருமில்லை. புரந்தரனுடைய வயதும், மனோபாவமும் அந்தவழியில் இல்லை.

மண்டபத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த கொடியிலிருந்து புரந்தரன் ஒரு புஷ்பத்தைப் பறித்து, அதைக் கிள்ளியெறிந்து கொண்டு "நான் உன்னை இனிமேல் கூப்பிடமாட்டேன். தூர தேசத்திற்குப் போகிறேன். அதை உனக்குச் சொல்லிவிட்டுப் போகத்தான் வந்தேன்" என்றான்.

ஹிரண்மயி—தூரதேசமா? எங்கே?

புரந்தரன்—சிங்களத்திற்கு.

ஹிரண்மயி—சிங்களத்திற்கா? அது என்னது? ஏன்சிங்களத்திற்குப் போகிறாய்?

புரந்தரன்—"ஏன்போகிறேன்? நாங்கள் எல்லோரும் வர்த்தகர்கள். வியாபாரத்திற் காகப்போகிறேன்". சொல்லச்சொல்லப் புரந்தரன் கண்களிலிருந்து நீர்பெருகிற்று.

ஹிரண்மயிமனம் வாடிப்போய்விட்டது. ஒருவார்த்தையாவது சொல்லவில்லை. இமைகொட்டாத பார்வையுடன் எதிரேயிருந்த கடலின் அலைகளோடு சூரியகிரணங்கள் விளையாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது காலைநேரம். இளங்காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தது. காற்றிலே எழும்பும் அலைகளின் மேல் இளம் வெயில் துடிப்பதுபோலிருந்தது. கடல்நீர்ஒளியுடை

பபலகோடுகள் வரைந்தாற்போ லிருந்தது. நீல உடம்பில் "வெள்ளையால்" அலங்கரித்ததுபோல நுரைக்கூட்டம் சோபித்தது. கரையில் நீர்ப்பறவைகள் வெள்ளைக்கோடு பரவியதுபோல்கடந்து கொண்டிருந்தன. ஹிரண்மயி இவையெல்லாம் பார்த்தாள். நீல ஸமுத்திரத்தைப்பார்த்தாள். அலைகளின் சிகரத்தில் நுரைமாலைகளைப் பார்த்தாள். சூரியகிரணங் களின் விளையாட்டைப்பார்த்தாள். தூரப்பாய்விரித்துச்சென்ற ஒரு கப்பலைப்பார்த்தாள். நீல வானத்தில் கரியபுள்ளியைப்போல் ஒரு பக்ஷிபறந்தது. அதையும் பார்த்தாள். கடைசியில் தரையில் விழுந்துகிடந்த ஒரு வாடின புஷ்பத்தைப்பார்த்துப் பார்த்து "நீ ஏன்போகவேணும்? முந்தினதடவைகளி லெல்லாம் உன் தந்தை போவது வழக்கமாயிற்றே" என்றாள். புரந்தான்சொன்னான் "அப்பாவுக்கு வயதாகிவிட்டது. இப்பொழுது நான் சம்பாதிக்கிற காலம் வந்துவிட்டது. நான்போகிறது சரியென்று அப்பா சம்மதித்து விட்டார்"

ஹிரண்மயி லதா மண்டபத்தில் ஒருகட்டையின்மேல் தலையைச் சாய்த்துக்கொண்டாள். புரந்தரன் பார்த்தான், "அவளுடைய தலை தொங்கிப்போய் விட்டது; உதடுகள் துடித்துக்கொண்டிருந்தன. மூக்கு அகன்று போய்விட்டது." ஹிரண்மயி அழுகையில் விழுந்துவிட்டாள்.

புரந்தரன் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டான். அவன் ஒரு தட்வை வானம் பூமி, நகரம், கடல் இவையெல்லாம் பார்த்தான். ஆனால் அவையொன்றிலாவது அவன் பார்வை தரிக்கவில்லை.கண்ணீர் தாரையாகப் பெருகிற்று. புரந்தரன் கண்ணைத்துடைத்துக்கொண்டு பின்வருமாறு சொன்னான். "இந்தவார்த்தை சொல்லுவதற்காகத்தான் வந்தேன். என்றைக்கு உன்தகப்பனர் உன்னை எப்போது எனக்குக்கலியாணம் செய்து கொடுக்கமாட்டேன் என்றாரோ அன்று முதல் நான் சிங்களம் போகிற எண்ணத்தை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டேன். சிங்களத்திலிருந்து திரும்பிவர வேண்டாம் என்று எனக்கு இச்சை. எப்பொழுதாவது உன்னை மறக்கக் கூடுமானல் அப்பொழுது திரும்பிவருவேன். எனக்கு அதிக வார்த்தை பேசத்தெரியாது. இதுமாத்திரம் எனக்குத் தெரியும்: இந்த உலகமும் அதன் சுகங்களும் ஒருபக்கத்திலும் நீ ஒருபக்கத்திலும் இருக்கும்பக்ஷத்தில், எனக்கு உன்னைக்காட்டிலும் இந்தலோகசுகங்கள் பெரிதல்ல". இதுசொல்லியானதும்புரந்

தரன் திரும்பி, முன்னும்பின்னும் நடந்து கொண்டு, வேறொரு மரத்தின் இலையைக்கிள்ளி எறிந்தான். அழுகை கொஞ்சம் குறைந்தது. திரும்பிவந்து "நீ என்னைக்காதலிக்கிறாய் என்பது எனக்குத்தெரியும். ஆனால் அதுபோகட்டும். நீ அன்னியன் ஸ்திரீயாகப் போகிறாய், ஆகையால் என்னை இனிமேல் உன்மனதில்கொஞ்சங் கூட நினைக்காதே. உன்னை நான் இந்த ஜன்மத்தில் இனிமேல் சந்திக்கக் கூடாது என்று தான் நான்வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்" என்று சொல்லிப் புரந்தரன் மிகவும் வேகமாக வெளியே போய் விட்டான்.

ஹிரண்மயி உட்கார்ந்துகொண்டு அழ ஆரம்பித்தாள். அழுகையை அடக்கிக்கொண்டு ஒருவாறு யோசிக்கலானாள் "இன்றைக்கு நான் செத்துவிட்டால் அப்புறம் புரந்தரன் சிங்களத்துக்குப் போக நேருமா, என்ன? நான் ஏன் கழுத்தில் சுருக்குப் போட்டுக் கொண்டு செத்துப்போகப்படாது? அல்லது சமுத்திரத்திலே தான் விழப்படாதா, என்ன?" அப்புறம் நினைத்தாள் "அவன் சிங்களத்துக்குப்போகட்டும், போகாமல் இருக்கட்டும்; அது எனக்கென்ன?" இப்படி நினைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் அழ உட்கார்ந்துவிட்டாள்.

சமாச்சாரக்குறிப்புகள்.

லாகூரில் ஜமீந்தார் என்றபத்திரிகை கவர்ன்மெண்டாரிடம் ஜாமீன் கட்டியிருந்த ரொக்கரூபாய் இரண்டாயிரத்தையும் சுமார் இரண்டு மூன்று மாதங்கட்கு முன்புதான் இழந்து விட்டது.பின்னர்ரூபாய்பதினாயிரம் ரொக்கம் ஜாமீன் அந்தபத்திரிகை யினின்றும் கவர்ன் மெண்டார் வாங்கிக் கொண்டனர்.இப்பொழுது அந்த பத்திரிகை ஏதோராஜாங்க விரோதமாய் எழுதிற்று என்று பஞ்சாப் கவர்ன்மெண்டார் ரூபாய் பதினாயிரத்தையும் கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சேர்த்துக் கொண்டனர். ஜமீந்தார் இப்பொழுது பிச்சைக்காரனாய்த் தெருவில் நிற்கிறார். அச்சுக் கூடங்களைப் பற்றியுள்ள நூதன சட்டம் இருக்கும் வரையில் நாமும் இவ்வளவுதான் எழுதலாம். ஸ்வதந்திரப்பெருமை பாராட்டுகின்ற ஆங்கில அரசாட்சியார், பத்திரிகைகளின் ஸ்வதந்திரத்தினாலேயே முன்

னேற்றத்தில் வந்துள்ள தேசத்தின் ஜனங்களாகிய பிரிட்டிஷார் இந்தியாதேயத்துப் பத்திரிகைகளின் ஸ்வதந்திரத்தை அடக்கி வைத்திருப்பது ஆச்சரியமே!

* * *

திருப்பத்தூரில் மாஜிஸ்டி ரேட்டாயிருக்கும் ஸைக்ஸ் என்னும் பெயருடையதுரை பிரம்படி அடிப்பதில் பிரக்கியாதியடைந்திருக்கிறார். இவருடைய பிரம்படித்தண்டனைகளை யெல்லாம் இவர் தாமே நிறைவேற்று வாராம்! முனியன் என்று பெயருடைய ஒருவனை இவர்தாமே விதித்த சவுக்கடி தண்டனையை போலீஸ் கான்ஸ்டேபிளுக்குப் பதிலாக தாமே தமதுகையிற் பிரம்பை யெடுத்து அவனைப்படுக்கவைத்து, டாக்டரையும் சமீபத்தில் வைத்துக்கொள்ளாமல், அவனுடைய பின்புறத்தில் தமதுகையினலேயே பிரம்புகொண்டு அடித்து மனதாறக் களித்தனர் என்று அவ்வூரில் பிரதானிகளாயுள்ள சிலர் சென்னைமாநகரிலிருக்கும் முக்கியபத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் தெரிவித்தனர். சென்ற சட்ட நிர்வாகசபையில் சில அங்கத்தினர் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிக் கேள்விகள் கேட்க, கவர்ன்மெண்டார் மேற்சொன்ன விஷயம் முழுப் பொய்யென்றும் ஆனல் அந்த மாஜிஸ்டிரேட் சிலசிறுபையன்களுக்குப் பிரம்படிதண்டனை விதித்த காலையில் அப்பையன்களைத்தாமே பிரம்புகொண்டு அடித்துள்ளது வாஸ்தவமென்றும் அவர் அப்படிச் செய்ததும் அந்தப்பையன்களின் நன்மையைக் கருதியே யென்றும் பதில் உரைத்து விட்டனர். இதனல் சிலசந்தேகங்கள் நமக்கு உண்டாகின்றன. கவர்ன்மெண்டார் பொய் சொல்லி முழுப் பூசினிக்காயைச் சோற்றுக்குள் அமுக்கிவிட்டனர்களா? அல்லது திருப்பத்தூர் ஜனங்கள் பத்திரிகைகட்கு எழுதியது பொய்யா? சென்னையில் நடக்கும் பத்திரிகைகள் பொய்யைப் பிரசுரப்படுத்தி, ராஜாங்க ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரை வீண் அபவாதத்திற்குட் படுத்தியது பெருங்குற்றமன்ரு? இச்சந்தேகங்கள் நியாயஸ்தலங்களிலேயே நிவிர்த்தியாக வேண்டியிருக்கின்றன. ஆனல் எவர் இவ்விஷயத்தை நியாயஸ்தலம் வரையில் கொண்டுசெல்வர்?

ஸைக்ஸ்துரை சிறு பையன்களுக்குத் தாம் விதிக்கும் பிரம்படிதண்டனையைத் தாமேதமது கையினல் அந்தப்பையன்களின் நன்மையை உத்தேசித்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார் என்று கவர்ன்

மெண்டார் கூறிய மறுமொழியிலிருந்து அவர் பிரம்படி அடிப்ப தில் மிகச்சமர்த்தர் என்று நாம் ஊகிக்கிறோம். பிரம்படிக் கலா சாலே என்று ஒருகலாசாலேயை ஏற்படுத்தி நமது ராஜதானியிலு ள்ள மாஜிஸ்டிரேட்டு கோர்ட்டுக்கள் தோறும் விதிக்கப்படும் பிரம்படித் தண்டனைகளை நிறைவேற்றும் படியாக, இந்த வயதுக் குட்பட்டவர்களே இப்படி அடிக்கவேண்டும், இந்த மாதிரி சரீரக் கட்டுள்ளவர்களே இவ்விதம் அடிக்கவேண்டும், பிரம்பு இத்தகைய தாயிருக்கவேண்டும், இம்மாதிரிகையிற் பிடிக்கவேண்டும், இம் மாதிரி நிற்கவேண்டும் என்பனவற்றைச் சிலருக்கு நன்றாகக்கற் றுக்கொடுப்பதற்கு, திருப்பத்தூர் மாஜிஸ்டிரேட்டாயிருக்கும் ஸைக்ஸ் துரையை கவர்ன்மெண்டார் அக்கலாசாலேயின் தலைமை உபாத்தியாயராக நியமிப்பார்களாயின், ஸைக்ஸ் துரைக்குச் சந் தோஷமாயிருக்குமென்று நாம் நினைக்கிறோம்.

ஜெயில்களில் நூதனமாய் நியமிக்கப்படும் சூப்பிரெண்ட ண்டுகளெல்லாம் டாக்டர்களா யிருத்தல்வேண்டு மென்று கவர்ன் மெண்டார் ஒரு புதுவிதி ஏற்படுத்தியிருத்தல்போல ஐ-ஸி-எஸ் பரீட்சைதேர்ந்து வருகின்ற மாஜிஸ்டிரேட்டுகளும் டாக்டர் பரீ ட்சைகளில் தேர்ச்சியடைந்து வரவேண்டுமென்று ஒரு புதிய உத்தரவு பிறப்பிக்கும் படி நாம் கவர்ன்மெண்டாரைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்; ஏனென்றால் அப்பொழுது டாக்டர் பிரம் படிபடுபவனுடைய சரீர ஸ்திதியைப் பரிசோதனை செய்து பார்ப் பதற்குச் சமீபத்தில் இல்லாதிருக்கும் பொழுதே பிரம்படி தண் டனையை மாஜிஸ்டிரேட் நிறைவேற்றி விட்டாரென்று பொது ஜனங்களும்பத்திரிகைகளும் கூக்குரலிடுவதற்கு இடம் இராது.

* * *

பாபா பிரேமாநந்த பாரதி என்னும் மகான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண நிஷ்டையில் மகாசமாதியடைந்து விட்டார் என்று கேள்வியுற்று நாம் மிகவும் விசனிக்கிறோம். இவர்கல்கத்தாவில் ஓர் உயர்ந்த குடும்பத்தில் 1857-ம் வருஷத்தில் பிறந்தவர். இவர் ஐரோப்பிய கலைகளிலும் ஆரியசாஸ்திரங்களிலும் நன்றாய் விற்பத்தியுள்ள வர். சுமார் 25-வருஷங்களுக்கு முன் இவர் பிரபஞ்சப்பற்றுக்களை யெல்லாம் துறந்துவிட்டுச் சந்நியாசியாகி விட்டார். ஐரோப்பா தேசத்திற்கும் அமெரிக்கா தேசத்திற்கும் இருமுறை சென்றிருந் தார். ஸ்ரீகிருஷ்ணப்பிரேமை மிகுந்தவர்; பக்தசிரேஷ்டர்.